

Митрополит Антоније ходочастио у српске манастире Фрушке горе

Сектор за информисање ОСЦП-а, 06.03.2024. Током посете Сремској епархији Српске Православне Цркве председавајући Одељења за спољне црквене послове Московске Патријаршије митрополит волоколамски Антоније и чланови делегације 5. марта 2024. године посетили су бројне древне манастире смештене на обронцима Фрушке горе. Ова места су позната по традицији монашког живота – некада је овде било и до четрдесет манастира.

Митрополита Антонија на путовању прате саветник Патријарха московског и целе Русије протојереј Николај Балашов и секретар председавајућег ОСЦП-а ђакон Николај Васин. У поклоничком путовању учествују и архијереји Српске Православне Цркве епископ ваљевски Исихије и епископ мохачки Дамаскин.

Ходочасници су посетили манастир Гргетег са црквом Светог Николе на јужној падини Фрушке

горе. Према предању, основао га је 1471. године деспот (владар) Вук Ђурђевић у знак сећања на свог оца Григорија (Гргура). У цркви посвећеној преносу моштију Светог Николаја, архиепископа мирликијског, митрополита Антонија дочекала је монахиња Нина. Она је госте спровела по манастиру, истакавши да су у манастиру живели руски житељи, који су Русију напустили након револуције с почетка XX века. На манастирском гробљу налази се гроб монаха из Валаама. Ходочасници су посетили и капелу Светог Серафима Саровског.

Следеће место ходочашћа био је манастир Јазак. Манастир са овим именом основан је у XV веку и посвећен Ваведeњу Пресвете Богородице, али када је мала манастирска црква постала тесна за све ходочаснике који су долазили, почела је изградња „Новог Јазака“ у близини. „Стари Јазак“ је временом уништен, данас се виде само рушевине. „Нови Јазак“ је посвећен Светој Тројици. У овом манастиру почивају мошти Светог краља Уроша (†1347), последњег владара из династије Немањића. Током 1920–1927. године у манастиру је боравила чудотворна Курско-коренска икона Богородице, која је постала светиња Руске дијаспоре.

Митрополит волоколамски Антоније и други учесници поклоничког путовања поклонили су се часним моштима Светог Уроша. Уважене госте поздравила је игуманија манастира Параскева пожелевши да их молитва ове светитељке пред Престолом Цара Небеског укрепи у сваком раду и животним искушењима.

Епископ Антоније се захвалио игуманији и монахињама манастира на срдачном гостопримству. „Допутовали смо из Русије у Србију на неколико дана како бисмо провели време у општењу са Његовом Светошћу Патријархом Порфиријем, архијерејима Српске Цркве. Веома нам је драго што и у овом тренутку имамо прилику да ходочастимо светињама Српске Православне Цркве, њеним манастирима. За мене лично ово је прва таква прилика“, рекао је владика. „Иако се моја Отаџбина налази стотинама километара одавде, овде се осећам као код куће. Наравно, осећај је такав захваљујући вашим добрим срцима, али пре свега зато што нас обједињује јединствена православна вера, а између наших Цркава и наших народа постоје посебни историјски добри односи. Имамо заједничке радости и заједничке туге кроз које пролазимо заједно.“

Председавајући ОСЦП-а је замолио сестринство да се „моле за Русију и Руску Цркву“, истакавши: „А ми се увек молимо за Србију и за њен братски народ. Молимо се да нас Господ све благослови миром и благостањем.“

У манастиру Ново Хопово, председавајући Одељења за спољне црквене послове Московске Патријаршије посетио је храм, који је познат по древним фрескама, и поклонио се моштима великомученика Теодора Тирона. Уваженог госта дочекао је игуман манастира архимандрит Павле.

Историја манастира датира још од краја XV века, а већ у наредном веку он постаје значајно просветно средиште Срба, а у њему је била и Богословија. Становници манастира су одржавали блиске везе са Русијом и Светом Гором. Године 1920. манастир Ново Хопово је постао женски манастир. Овде су уточиште нашле руске монахиње које су у Србију дошле после револуције и Грађанског рата. Манастир је предат руском сестринству из манастира Лесне. Игуманија овог манастира била је игуманија Јекатерина – световно грофица Јевгенија Борисовна Јевфимовскаја. Била је блиска са Царском породицом, познавала је Јована Кронштатског. Од 2005. године манастир постаје мушки манастир.

Ходочасници су одали пошту игуманији Јеатерини (Јевфимовској) и помолили се на њеном гробу.

Извор: <https://mospat.ru/sr/news/91483/>